

Ny norsk politikk i Afghanistan

Mellomkirkelig råd for Den norske kirke har vært samlet til møte i Trondheim 14.-16. september 2011 og har vedtatt følgende uttalelse:

Den dype krisen Afghanistan befinner seg i, bør lede til selvransakelse og revurdering av Norges innsats i landet.

Målet for Norges engasjement i Afghanistan må være en rettferdig fred som ivaretar landets innbyggere. Med utgangspunkt i troen på at alle mennesker er skapt i Guds bilde, vil Mellomkirkelig råd understreke Guds særlige omsorg for dem som lider. Vi er alle satt i en solidarisk relasjon til hverandre på tvers av menneskeskapte grenser. Hensynet til den afghanske sivilbefolkningen må derfor være det avgjørende i vurderingen av Norges sivile og militære engasjement i Afghanistan.

Mellomkirkelig råd registrerer med stor uro at tallet på sivile drap i Afghanistan øker, befolkningens lidelse fortsetter, og dype konflikter splitter landet. Store deler av Afghanistans innbyggere får ikke sine grunnleggende rettigheter ivaretatt. Tross forsøk på politiske samtaler er det den militære dynamikken som dominerer i landet. Etter mange år med krig og fattigdom er det få tegn til håp.

Derfor er det for det første avgjørende å styrke den humanitære bistanden og utviklingsarbeidet i Afghanistan. En rent militær strategi vil ikke kunne skape varig fred og rettferdighet. Satsing på utdanning, inntektssikring, matproduksjon, institusjonsbygging og kvinners deltakelse i samfunnslivet er helt nødvendig. Det er også viktig å støtte aktører som jobber for menneskerettigheter og sentre som beskytter kvinner og barn som utsettes for overgrep. Mellomkirkelig råd ber norske myndigheter fastholde et tydelig skille mellom militær innsats og det sivile og humanitære engasjementet. Mellomkirkelig råd ser med bekymring på den økte tendensen til militarisering av bistanden i Afghanistan.

Samtidig er det viktig at den sivile bistanden til Afghanistan faktisk bidrar til bygging av gode samfunnsordninger. Det trengs både mer kunnskap og en kritisk debatt om den sivile siden ved det norske engasjementet i Afghanistan.

For det andre er det nødvendig med politiske forhandlinger og brede og inkluderende samtaler med sikte på fred i Afghanistan. Det innebærer også politiske samtaler med Taliban. Mellomkirkelig råd mener dette er avgjørende for å bevare og videreføre fredsprosessen i landet. For fredens og forsoningens skyld må mange og ulike grupper i samfunnet inviteres inn i samtaler om landets fremtid, og det må arbeides med tillitskapende tiltak for å muliggjøre dette. Blant religiøse ledere og troende i landet bør det legges til rette for en fornyet teologisk samtale om menneskers grunnleggende rettigheter, krig, fred og forsoning.

For det tredje må norske myndigheter revurdere det militære engasjementet. Norge er en av mange militære aktører i Afghanistan, og har i kraft av å være en liten aktør begrenset innflytelse på den militære strategien. Men Norge er medansvarlig for helheten i de militære operasjoner vi er en del av. Dette innebærer et ansvar for at krigføringen utføres på en moralsk forsvarlig måte og ikke undergraver fredsprosessen, men derimot støtter opp om denne.

I lys av den fortsatt ustabile og konfliktfylte situasjonen i Afghanistan, synes den militære strategien som er valgt så langt, å være feilslått. I ettertid er det naturlig å stille spørsmål om bruken av militær makt var en adekvat respons på situasjonen som oppsto etter 11. september 2001. Det er nødvendig å trekke lærdom av de erfaringene man har gjort. Norges videre innsats i landet må baseres på en ærlig og åpen diskusjon om det norske militære engasjementets realpolitiske begrunnelse, intensjon og mål.

Solidariteten med dem som lider, utfordrer oss alle, både som kirke og samfunn, til selvransakelse og til å erkjenne vårt fortsatte medansvar for den aktuelle situasjonen i Afghanistan. Mellomkirkelig råd vil derfor oppfordre til og selv delta i, en åpen og kritisk debatt om det norske engasjementet i Afghanistan.

Trondheim, 15. september 2011